

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofvrti ad Moenvm, 1665

VI. Pan, sive Natura.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

diei decumbere. Cum autem in aqua Imaginem propriam aspexisset, in contemplationem sui ac deinde in admirationem effusus, & raptus, nullo modo ab huiusmodi spectro, & simulacro distrahi poterat; sed perpetuo defixus, obtorpuisset; ac tandem in florem nominis sui conversus est; qui flos ineunte Vere se ostendit, & Diis inferis, Plutoni, Proserpinæ & Eumenidibus sacer est. Fabula illorum & ingenia & fortunas representare videtur, qui sive ob formam, sive ob aliquas alias dotes, quibus ab ipsâ naturâ, nulla accedente industriâ propriâ, ornati & insigniti sunt, effusè seipsum amant, & quasi depereunt. Cum hoc enim animi statu conjunctum fere est; ut non multum in publico, aut in rebus civilibus versentur; cum in eo vitæ genere necesse sit occurrere multos neglectus & vilipendia, quæ animos eorum dejicere & turbare possint. Itaque vitam plerumque degunt solitariam, & privatam, & umbratilem, cum per paucos comitum delectu, eoque ex iis, qui illos magnoperè colere, & admirari videntur, quique illis veluti Echo in omnibus dictis suis assentantur, & verborum obsequia præstant. Ex hac consuetudine depravatos, & inflatos, & tandem admiratione sui ipsius attonitos, mira occupat desidia & inertia, ut prorsus torpeant, & omni vigore, & alacritate destituantur. Eleganter autem sumitur flos vernus ad huiusmodi ingeniorum similitudinem, cum illa ingenia sub initia sua floreat, & celebrentur, sed ætate confirmata expectationem de iis conceptam destituant, & frustrentur. Eodem pertinet, quod flos ille Diis inferis sacer sit; quia homines talis indolis ad omnia inutiles prorsus evadunt. Quicquid autem nullum ex se fructum edit, sed (veluti via navis in mari) transit, & labitur, id apud antiquos umbris, & Diis inferis consecrari solebat.

V.

STYX, SIVE FOEDERA.

PERvulgata est narratio, & in compluribus fabulis, interponitur, de unico illo juramento, quo Dii superi se obstringere solebant, cum poenitentia locum sibi nullo modo relinqui volebant. Illud juramentum nullam Majestatem celestem, nullum Attributum divinum advocabat, & testabatur; sed *Stygem*, Fluvium quandam apud inferos, qui atria Ditis, multis spiribus interfusis cingebat. Hæc enim formula sacramenti sola, neque præter eam alia quæpiam, firma habitæ est, & inviolabilis; scilicet incumbere poena perjurii, Diis imprimis metuenda, ut qui sefellisset, ad Deorum convivia per certa annorum spatia non accederet. Fabula de Foederibus, & pactis Principum confecta videtur; in quibus illud nimio plus quam oporteret, verum est; Foedera quacunq; solennitate, & religione Juramenti munita, parum firma esse, adeo ut ferè ad existimationem quandam & famam, & ceremoniam, magis quam ad fidem, & securitatem, & effectum adhibeantur. Quin si accesserint etiam affinitatis vincula veluti sacramenta naturæ, si merita mutua, tamen omnia infra ambitionem, & utilitatem, & Dominationis licentiam esse, apud plerosque reperiuntur. Tanto magis, quod Principibus facile sit per prætextus varios, & speciosos, cupidita-

tes suas, & fidem minus sinceram (nemine rerum arbitro, cui ratio sit reddenda) tueri, & velare. Itaque unum assumitur verum, & proprium fidei firmamentum, neq; illud Divinitas aliqua Cælestis. Ea est Necessitas, (Magnum potentibus Numen;) & Periculum Status, & Communicatio utilitatis. Necessitas autem per *Stygem* eleganter representatur, Flumen fatale, & irremeabile. Atq; hoc numen advocavit ad Foedera *Iphicrates Atheniensis*, qui quoniam inventus est, qui ea aperte loqueretur, quæ plerique tacite animo volunt, non abs re sit, ipsius verba referre. Is cum Lacedæmonios, varias Cautiones & Sanctiones, & Foederum firmamenta, & vincula excogitare & proponere animadverteret, interfatus; *Vnum* (inquit) *Lacedæmonis, nobis vobiscum vinculum, & securitatis ratio esse possit, si plane demonstratis, vos ea nobis concessisse, & inter manus possisse, ut vobis facultas laedendi nos, si maxime velleris, minime suppetere possit.* Itaque si facultas lædendi sublata sit, aut si ex foedere rupto periculum ingruat perditionis, aut diminutionis statûs, aut vectigalium, tum demum foedera rata & sancta tanquam Juramento *Stygis* confirmata censerî possint: Cum metus subit interditi illius & Suspensionis à Conviviis Deorum, sub quo nomine Imperii jura, & prærogativa, & Affluentia & felicitas antiquis significantur.

VI.

PAN, SIVE NATURA.

ANtiqui universam Naturam sub persona *Panis* diligentissimè descripserunt; *Hujus* generationem in dubio relinquunt. Alii enim asserunt eum à *Mercurio* genitum; alii longè aliam generationis formam ei tribuunt; Ajunt enim *Procos* universos cum *Penelope* rem habuisse, ex quo promiscuo concubitu, *Pana* Communem filium ortum esse. Atque in hac posteriore narratione, procul dubio, aliqui ex recentioribus, veteri fabula, nomen *Penelopes* imposuere, quod & frequenter faciunt, cum narrationes antiquiores, ad personas & nomina juniora traducunt, idque quandoq; absurde & insulse; ut hic cernere est; Cum *Pan* ex antiquissimis Diis, & longè ante tempora *Ulyssis* fuerit, atque insuper *Penelope* ob matronalem castitatem Antiquitati vnerabilis haberetur. Neque prætermittenda est tertia illa generationis explicatio: quidam enim prodiderunt, eum *Jovis*, & *Hybræos*, id est, Contumeliæ filium fuisse. Utunque orto, *Parca* illi sororis fuisse perhibetur. Effigies autem *Panis* talis ab antiquitate describitur: Cornutus, cornibus utque ad Cælum fastigiatis, corpore toto hispidus, & villosus, barbâ imprimis promissâ Figura biformis, humanâ quoad superiora, sed sensifera, & in *Capræ* pedes desinens. Gestabat autem insignia Potestatis, sinistra, fistulam, ex septem calamis compactam; dextrâ *Pedum*, sive lignum, superius curvum, & inflexum; Inducebatur autem *Cblamide* ex pelle *Pardalis*. Potestates ei & munera huiusmodi attribuuntur, ut sit Deus Venatorum, etiam *Pastorum*, & in universum *Ruricolæ*; Præses item *Montium*: erat etiam proximus *Mercurio* Nuncius Deorum. Habebatur insuper *Dux*, & Imperator *Nympharum*, quæ circa eum perpetuò *Choreas* ducere, & tripudiare solebant: comitabantur & *Satyri*, & *Jus Seniores Sileni*. Habebat
etiam

etiam potestatem terrores immittendi præsertim inanes, & supersticiosos, qui & Panici vocati sunt. Res gestæ autem ejus non multæ memorantur: Illud præcipuum; quod Cupidinem provocavit ad luctam, à quo etiam in certamine victus est. Etiam *Typhonem* Gyantem retibus implicavit, & cohibuit: atque narrat in super, cum Ceres mœsta, & ob raptam Proserpinam indignata, se abscondisset, atque Dii omnes ad eam investigandam magnoperè incubissent, & se per varias vias dispersiti essent, *Panis* solummodo ex felicitate quadam contigisse, ut inter venandum eam inveniret, & indicaret. Ausus est quoque cum *Apoline* de victoria Musices decertare, atque etiam *Myda* iudice prælatum est: ob quod Judicium *Mydas* asinas aures tulit, sed clam & secretò. Amores *Panis* nulli referuntur, aut saltem admodum rari, quod mirum inter turbata Deorum prorsus tam profusè amatoriam videri possit. Idque solummodo ei datur, quod *Eccho* adamaret, quæ etiam uxor ejus habita est, atque unam etiam *Nympham Syringam* nomine; in quam propter iram, & vindictam (*Cupidinis* quem ad luctam provocare non reveritus esset) incensus est. Neque etiam prolem ullam suscepit (quod similiter mirum est, cum Dii præsertim Masculi prolifici admodum essent) nisi quod ei tribuatur tanquam filia, muliercula quædam Ancilla *lambe* nomine, quæ ridiculis narratiunculis oblectare hospites solebat, ejusque proles ex conjugè *Eccho* esse, à nonnullis existimatur. Fabula nobilis, si quæ alia, atque naturæ arcanis & mysteriis gravis & quasi distenta.

Pan (ut & nomen ipsum etiam sonat) universitate rerum, sive Naturam representat & proponit. De hujus origine, duplex omnino sententia est; atque adesse potest: aut enim à *Mercurio* est, verbo scilicet Divino, (quod & sacra litera extra controversiam ponunt, & Philosophis iis, qui magis divini habitus sunt, visum est;) aut ex confusis rerum seminibus. Qui enim unum rerum principium posuerunt, aut ad Deum illud retulerunt; aut si materiam principium volunt, illud tamen potentia varium asseruerunt: adeò ut omnis hujusmodi controversia, ad illam distributionem reducatur, ut Mundus sit, vel à *Mercurio*, vel à *Proci* omnibus.

*Namq; canebat vis magnum per inane coacta
Semina, terrarumq; animaq; Marisq; fuissent
Et liquidi simul ignis, & hi is exordia primis.
Omnia & ipse tener Mundi concreverit Orbis.*

Tertia autem generatio *Panis* ejusmodi est, ut videantur Græci aliquid de Hebræorum Mysteriis, vel per *Ægyptios* internuncios, vel utcumque inaudivisse; pertinet enim ad statum *Mundi* non in meris Natalibus suis, sed post *Lapsum Adami*, morti, & corruptioni expositum, & obnoxium factum. Ille enim status, Dei, & Peccati Proles fuit, ac manet. Itaque triplex ista narratio de generatione *Panis*, etiam vera videri possit, si ritè & rebus, & temporibus distinguatur: Nam iste *Pan*, quem intuemur, & contemplamur, ac nimio plus quam oportet colimus, ex verbo Divino, median- te confusâ Materiâ (quæ & ipsa à Deo creata erat,

& subintrante Prævaricatione, & corruptione ortum habet. Naturæ rerum, Fata rerum, sorores verè perhibentur & ponuntur; naturalium siquidem *Causarum* Catenæ Ortus rerum, & *Durationes*, & *Interitus*, & *Depressiones*, & *Eminentias*, & *Labores*, & *felicitates*, & *Fata* denique omnia, quæ rebus accidere possunt, trahunt. *Cornua* autem *Mundo* attribuuntur. Quod verò *Cornua* hujusmodi ab imo latiora, ad verticem acuta sunt. Id eo spectat; Quod omnis rerum natura in *Pyramidis* acuta sit: Individua enim infinita sunt: ea colliguntur in species, & ipsas multiplices: Species rursus insurgunt in genera, atque hæc quoque ascendendo in magis generalia contrahuntur, ut tandem natura tanquam in unum coire videatur. Neque mirum est *Panis* *Cornua* etiam *Cælum* ferire; cum summities Naturæ sive *Ideæ* universales etiam ad divina quodam modo pertingant. Paratus enim, & propinquus est, transitus à *Metaphysica* ad *Theologiam* naturalem. *Corpus* autem *Natura* elegantissimè, & verissimè depingitur *Hirsutum*, propter rerum *Radios*: *Radii* enim sunt tanquam Naturæ crines, sive villi, atque omnia ferè vel magis vel minus radiosa sunt, quod in facultate visus manifestissimum est, nec minus in omni virtute & operatione ad distans: Quid enim operatur ad *Distans*, id etiam *Radios* emittere rectè dici potest, sed maximè omnium prominet *Barba Panis*, quia *Radii* corporum *Cælestium* maximè ex longinquo operantur & penetrant. *Quin* & *Sol*, quando parte superiore ejus nube obvolutâ *Radii* inferius erumpunt, ad aspectum *Barbatus* cernitur. Etiam *Corpus Naturæ* rectissimè describitur *Biforme*, ob differentiam *Corporum Superiorum*, & *Inferiorum*. Illa enim ob pulchritudinem & motus æquabilitatem & constantiam, nec non Imperium in terram, & terrestria, meritò sub humanâ figurâ representantur: Hæc autem ob perturbationem, & motus incompósitos, & quod à cælestibus regantur, *Bruti animalis* figurâ contenta esse possunt. Eadem corporis descriptio pertinet ad participationem specierum. Nulla enim *Natura simplex* videri potest, sed tanquam ex duobus participans & concreta.

Habet enim homo non nihil ex *Bruto*, *Brutum* non nihil ex *Plantâ*, *Planta* non nihil ex *Corpore* inanimato, omniaque revera biformia sunt, & ex specie superiore, & inferiore compacta. Acutissima autem est *Allegoria* de pedibus *Capræ*, propter motum ascensionis *Corporum* terrestrium versus *Regiones* *Aëris* & *Cæli*; *Capra* enim animal scanforium est, eaque è rupibus pendere, atque in præcipitiis hæreere amat; quod etiam res licet inferiori *Globo* destinata, miris modis faciunt, ut in *Nubibus* & *Meteoris* manifestissimum est. Insignia autem in manibus *Panis* duplicia. Alterum *Harmoniæ*, alterum *Imperii*. *Fistula* enim ex septem *Calamis*, conventum rerum, & *Harmoniam*, sive concordiam cum discordiâ mixtam, quæ ex septem stellarum *Errantium* motu conficitur, evidenter ostendit. *Pedum* autem illud etiam nobilis translatio est; propter vias *Naturæ* partim *Rectas*, partim *Oblíquas*. *Præcipue* autem *lignum*, sive *Virga*, versus superiorem partem, curva est; quia omnia providentiæ divinæ opera

opera in Mundo ferè per Ambages, & Circuitus fiunt; ut aliud agi videri possit, aliud interim reverà agatur; ut *Iosephi* venditio in *Agyptum*, & similia. Quin etiam in Regimine humano omni prudentiore, qui ad gubernacula sedent, populo convenientia per pretextus & vias obliquas feliciùs quæ volunt, quàm ex directo superinducunt, & insinuunt; adeò ut omnis Imperii virga sive Bacillu ve superiùs inflexu sit. Vestis *Panis* & amiculum ingeniosè admodum ex pelle *Pardalis* fuisse fingitur; propter maculas ubique sparsas; Cælum enim *Stellis*, *Maria* Insulis, Tellus floribus consperguntur, atque etiam res particulares ferè variegatæ esse solent circa superficiem, quæ veluti rei *Chlamys* est. Officium autem *Panis* nullà alià re tam ad vivum proponi, atq; explicari potuerit, quàm ut *Deus* venatorum sit: Omnis enim naturalis actio, atque adeò motus & processus, nihil aliud quam venatio est. Nam & scientiæ & Artes opera sua venantur, & Consilia humana fines suos, atque res naturales omnes vel alimenta sua tanquam prædam, vel voluptates suas tanquam Solutum venantur, idque modis peritis & sagacibus.

Torva Leona Lupum sequitur, lupus ipse Capellam,

Florentem Cybistum sequitur lasciva Capella.

Etiam *Ruricularum* in genere *Pan* *Deus* est, quia huiusmodi homines magis secundum naturam vivunt, cum in Urbibus & Aulis Natura à cultu nimio corrumpatur; ut illud *Poëtæ* amatorum verum sit,

— *Pars minima est ipsa Puella sui.*

Montium autem in primis *Præfex* dicitur *Pan*, quia in montibus & locis editis Natura rerum panditur, atque oculis & contemplationi magis subicitur. Quod alter à *Mercurio* *Deorum* *Nuncius* sit *Pan*, ea Allegoria planè divina est, cum proxime post verbum *Dei*, ipsa *Mundi* *Imago*, divinæ potentia & Sapientiæ præconium sit. Quod & *Poëta* divinus cecinit: *Cæli enarrant gloriam Dei, atque opera manuum ejus indicat Firmamentum.* *Pana* autem oblectant *Nymphæ*; Animæ scilicet: *Deliciæ* enim *Mundi*, Animæ viventium sunt: Ille autem meritò earum *Imperator*, cum illæ naturam quæque suam veluti *Ducem* sequantur, & circa eam cum infinita varietate, veluti singulæ morè patrio saltent, & *Choreas* ducunt, motu neutiquàm cessante: Una perpetuò comitantur *Satyr* & *Sileni*: *Senectus* scilicet & *Juventus*, Omnium enim rerum est *etas* quædam *hilaris* & *saltatrix*: atque rursus *ætas* tarda & *bibula*: Utriusque autem ætatis studia verè contemplanti (tanquam *Democrito*) fortasse ridicula, & deformia videntur, instar *Satyr* alicujus aut *Sileni*. De *Panicis* autem terroribus prudentissima doctrina proponitur: Natura enim rerum omnibus viventibus indidit metum, ad formidinem vitæ atque essentia suæ conservatricem, ac mala ingruentia vitantem & depellentem; Veruntamen eadem Natura modum tenere nescia est; Sed timoribus salutaribus semper vanos, & inanes admiscet, adeò ut omnia

(si intus conspici darentur) *Panicis* terroribus plenissima sint; præsertim humana; quæ superstitione (quæ verè nihil aliud, quàm *Panicus* terror est) in immensum laborant; maxinè *Temporibus* duris, & trepidis & adversis. Quod verò attinet ad audaciam *Panis*, & Pugnam per Provocationem cum *Cupidine*; id eo spectat, quia *Materia* non caret inclinatione & appetitu ad dissolutionem *Mundi* & recidivationem in illud *Chaos* antiquum, nisi prævalidâ rerum concordia (per *Amorem*, sive *Cupidinem* significatâ) malitia & impetus ejus cohiberetur & in ordinem compelleretur: Itaque bono admodum hominum & rerum fato sit, ut illud certamen *Pan* adversum experiat, & victus abscedat. Eodem profus pertinet & illud de *Typhone* in rebus implicato; quia ut cunque aliquando vasti, & insoliti rerum tumores sint (id quod *Typhon* sonat) sive intumescant maria, sive intumescant nubes; sive intumescat *Terra*, sive alia: tamen rerum *Natura* huiusmodi corporum Exuperantias, atque Insolentias, Reti inextricabili implicat, & coercet, & veluti catenâ adamantinâ devincit. Quod autem inventio *Ceteris* huic *Deo* attribuitur, idque inter venationem; reliquis *Diis* negatur, licet sedulo quærentibus, & illud ipsum agentibus; monitum habet verum admodum & prudens; hoc est, ne rerum utilium, ad vitam & cultum Invenio, qualis fuit segetum, à Philosophis Abstractis, tanquam *Diis* Majoribus, expectetur; licet totis viribus in illud ipsum incumbant, sed tantummodò à *Pane*, id est *Experientia* sagaci & rerum *Mundi* notitia univèrsali, quæ etiam casu quodam ac veluti inter venandum in huiusmodi inventa incidere solet. Illud autem *Musices* certamen, ejusque eventus, salutarem exhibet doctrinam, atque eam, quæ rationi & judicio humano gestienti, & se effertenti sobrietatis vincula injicere possit. Duplex enim videtur esse *Harmonia*, & quasi *Musica*; altera *Providentiæ* *Divinæ*, altera *rationis* *Humanæ*. *Judicio* enim *humano*, ac veluti auribus *Mortalium*, *Administratio* *Mundi* & *Rerum*, & *judicia* *divina* secretiora sonant aliquid durum, & quasi obsonum: quæ inscitia licet *A* *sminis* auribus meritò insignatur, tamen & ipsæ illæ aures secretò, nec palam gestantur: Neque enim hujus rei deformitas à vulgò conspicitur, aut notatur. Postremò, minime mirum est, si nulli *Amores* *Pani* attribuuntur, præter *Conjugium* *Ecchus*; *Mundus* enim seipso, atque in se rebus omnibus fruitur: qui amat autem, frui vult, neque in *Copia*, desiderio locus est. Itaque *mundi* *Amores* esse nulli possunt, nec patiendi *Cupido*, cum seipso contentus sit, nisi fortasse sermones: ij sunt *Nympha*, *Eccho*, aut si accuratioribus sint, *Syringa*. Inter *Sermones* autem, sive voces, excellenter ad *conjugium* *mundi* sumitur sola *Eccho*; Ea enim demùm vera est *Philosophia*, quæ *mundi* ipsius voces fidelissime reddit, & veluti dictante mundo, conscripta est; & nihil aliud est quàm ejusdem simulacrum & reflexio, neque addit quicquam de proprio, sed tantum iterat, & resonat. Ad *mundi* etiam sufficientiam & Perfectionem pertinet, quod prolem non edat. Ille enim per

per Partes generat, per Totum autem quomodo generare possit? cum Corpus extra ipsum non sit. Nam de filiâ ejus Putativa, muliercula illa, est fanè ea adjectio quædam ad Fabulam sapientissima; per illam enim representantur ea, quæ perpetuis temporibus passim vagantur, atque omnia implent, vaniloquæ de rerum Natura Doctrinæ, re ipsa infructuosa, genere quasi subditæ, garrulitate verò interdum jucundæ, interdum molestæ & importuna.

VII.

PERSEUS, SIVE BELLUM.

Perſeus traditur fuisse à Pallade missus ad obrutandam *Medusam*, quæ populis plurimis ad Occidentem in extremis Hiberiæ partibus maximæ calamitati fuit. Monstrum enim hoc tam durum atque horrendum fuit, ut aspectu solo homines in saxa verteret. Erat autem è Gorgonibus una ac sola Martialis Medusa; cum Passivæ reliquæ non essent. Itaque *Perſeus* ad tam nobile facinus se comparans, arma ac dona à tribus Diis accepit: Talares alas à *Mercurio*, à *Plutone* Galeam, Scutum à *Pallade*, & Speculum. Neque tamen licet tanto apparatu instructus, ad *Medusam* rectè perrexit, sed primum ad *Graas* divertit, Ex sorores ex altera parente Gorgonibus erant. Atque *Graa* ista Cana jam à Nativitate erant, & tanquam vetula. Oculis autem iis tantummodo & dens erat omnibus unicus, quos prout exire foras quamque contigerat, vicissim gestare, reversa autem iterum deponere solebant: Hunc itaque oculum atque hunc dentem illa *Perſeo* commodarunt. Tum demum cum se abundè ad destinata perficienda instructum judicaret, ad *Medusam* properavit impiger & volans: Illam autem dormientem offendit; Neque tamen aspectui ejus (si evigilaret) se committere audebat, sed Cervice reflexa, in Speculum *Palladis* inspiciens atque hoc modo ictus dirigens, caput ei abscidit. Ex sanguine autem *Medusæ* fuso, statim *Pegasus* alatus emicuit. Caput enim abscissum *Perſeus* in Scutum *Palladis* inseruit, cui etiam nunc sua mansit vis, ut ad ejus intuitum omnes seu attoniti aut syderati obrigerent. Fabula de Belligerandiratione & prudentia conficta videtur. Atque in ipsa de bello suscipiendo, & degenerate belli eligendo deliberatione, tria proponit præcepta sana, & gravia, tanquam ex Consilio *Palladis*. Primum ut de subjugatione Nationum Finitimarum quis non admodum laboret. Neque enim eadem est patrimonii, & imperii ampliandi ratio. Nam in possessionibus privatis, vicinitas prædiorum spectatur: sed in propagando Imperio, Ocasio & belli conficiendi facilitas, & fructus, loco vicinitatis esse debent. Certè Romani, quo tempore Occidentem versus, vix ultra Liguriam penetraverant, Orientis provincias usque ad Montem *Tantum* armis & imperio complexi sunt. Itaque *Perſeus* licet Orientalis, tamen longinquam expeditionem, usque ad extrema Occidentis minimè detraxit. Secundò Curæ esse debet, ut justa & honorifica subsit belli causa: Id enim & a lacritatem tum militibus, tum populis impensas conferentibus addit & societates aperit, & conciliat, & plurimas denique commoditates habet.

Nulla autem belli causa magis pia sit, quam de bellatio Tyrannidis, sub qua populus succumbit, & prosternitur sine animis & vigore, tanquam sub aspectu *Medusæ*. Tertio prudenter additur; quod cum tres Gorgones fuerint (per quas bella representantur) *Perſeus* illam delegerit, quæ fuerit Mortalis; hoc est bellum ejus conditionis, quod confici, & ad exitum perduciposset, nec vastas, aut infinitas spes persecutus est. Instructio autem *Perſei* ea est, quæ ad Bellum unice confert, & fortunam ferè trahit. Accepit enim celeritatem à *Mercurio*, Occultationem Consiliorum ab *Oreo*, & Providentiam à *Pallade*. Neque caret Allegoriâ, eaque prudentissima, quod Alæ illa celeritatis Talares, non Axillares fuerint, atque pedibus non humeris additæ; quia non tam in primis belli aggressibus, quam in eis quæ sequuntur, & primus subsidio sunt; Celeritas requiritur: Nullus enim error in bellis magis frequens est, quam quod Prosecutiones, & subsidarii Impetus, Initiorum alacritati non respondent. Etiam illa Providentiæ Divisio (Nam de Galea *Plutonis*; quæ homines invisibiles reddere solebat, Parabola manifesta est) ingeniosa videtur de scuto, & speculo; neque enim ea Providentiâ solum adhibenda est, quæ cavet instar Scuti, sed illa altera per quam hostium vires, & motus, & consilia cernuntur, instar speculi *Palladis*. Verum *Perſeo* utcumque copiis aut animis instructo, restat aliud quiddam maximi per omnia momenti antequam incipiatur bellum, nimirum ut divertat ad *Graas*. *Graa* autem Proditiones sunt, Bellorum scilicet Sorores, non Germanæ illæ quidem, sed generis nobilitate quali impares. Bella enim generosa, Proditiones degeneres & turpes. Earum descriptio elegans est, ut cana à nativitate sint, & tanquam Vetulae, propter perpetuas Proditorum Curas & Trepidationes: Earum autem vis (antequam in manifestam defectionem erumpant) aut in Oculo, aut in Dente est: Omnis enim Factio à statu quoquam alienata, & speculatur, & mordet: Atque hujusmodi Oculus & Dens tanquam Communis est. Nam quæ didicerunt, & noverunt, ferè per manus factionis ab uno ad alterum transeunt, & percurrunt. Et quod ad Dentem attinet, uno ferè ore mordent, & similem Cantilenam canunt, ut si unum audias, omnes audias. Itaque *Perſeo* conciliandæ sunt ista *Graa*, ut Oculum, & Dentem ei commodent: Oculum ad Indicia, dentem ad rumores ferendos, & invidiam conflandam, & animos hominum sollicitandos. His itaque dispositis, & præparatis, sequitur ipsa Belli actio. In eâ *Medusam* dormientem invenit: Prudens enim belli susceptor, semper ferè hostem assequitur imparatum & securitati propriam: Atque nunc tandem speculo *Palladis* opus est. Plurimi enim ante ipsa pericula res hostium acutè & attentè introspicere possunt; sed in ipso periculi articulo præcipuus est usus speculi, ut modis periculi cernatur, terror non offundatur: (quod per illum intuitum capite averso significatur) A bello perfecto sequuntur effecta duo: Primum *Pegasi* illa generatio & exuscitatio, quæ satis evidenter Famam denotat, quæ per omnia

Hhh

volat